

השבת של רבי נחמן מברסלב

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (ק"ל"מ ב', סו)
טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבת ראה

ראה אנכי נתן לפניכם ... (יא, כו)

הברכה והקללה נעשה אצל האדם כפי הכלי שיש לו (כי התורה יש לה שני כחות: להמית ולהחיות, כמו שאמרו: ושמתם – זכה, נעשית לו סם חיים וכו', הכל לפי הכלי שלו, היינו כפי תפיסתו, תפיסת המחין שלו), כמו שכתוב: ראה אנכי נתן לפניכם ברכה וקללה. לפניכם דייקא, כי מלפני הקדוש ברוך הוא יוצא אור פשוט, היינו אותיות פשוטים, ולפי האדם כן נעשה הצרוף: אם הוא אדם טוב, נעשה צרוף של ברכה, ואם לאו – להפך. וזה: לפניכם ברכה וקללה – דייקא, כי לפני ה' עדיין אין ציור לצרוף הזה, אם הוא ברכה אם לאו. (לקוטי מוהר"ן חלק א – סימן לו)

ונתן אליך אות או מופת. ונא האות והמופת ... (יג, ב-ג)

איתא בפרק הנחנקין: רבי יוסי הגלילי אומר הגיעה תורה לסוף דעתה של עבודת כוכבים, לפיכך נתנה התורה ממשלה בה, שאפילו מעמיד לך חמה באמצע הרקיע אל תשמע לו, ופרש רש"י: נתנה התורה ממשלה בה, כלומר אפילו תראה אותו נביא מושל ועושה כרצונו, דכתיב ונתן לך אות או מופת, עד כאן לשונו. כל זה שייך לעניין, עד כמה וכמה כח הבחירה מגיע, והבן מאד.

זה היה בוכה: ומה המרעיב עצמו כדי שתשרה עליו רוח טמאה שורה עליו רוח טמאה, המרעיב עצמו שתשרה עליו רוח טהרה על אחת כמה וכמה, אבל מה אעשה שעוונותינו גרמו לנו שנאמר (ישעיה נט) עוונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלקיכם. (הלכות ברכת השחר – הלכה ה, אותיות עח עט לפי אוצר היראה - יראה ועבודת, אות ט)

עצות ותפילות

(עצות המבוררות – חודש אלול, א)

● כוונת חדש אלול היא תקון לפגם הברית. היינו שעל ידי למוד כראוי וקיום הדעות והעצות המבארות בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן וא"ו, איך להתחזק בכל עת ולא להתרחק מהשם יתברך, הן בעליה הגדולה ביותר, הן על ידי הירידה הגדולה ביותר, חס ושלוש, בין בגשמיות בין ברוחניות, למודים אלו מכנים כוונת אלול. כי כל כוונות אלול המבארים בכתבי האר"י זכרוננו לברכה, מרמזים על דעות ועצות הנזכרות למעלה, שעל ידם זוכים לתקון הברית. ועל ידי הבקיאיות בלמודים ועצות אלו, וקיומם באמת, זוכים למצא את הזווג האמתי, והזווג בטל לרצונו. היינו שהיא מסכימה ומצאה לדעותיו והנהגותיו ביראת השם וקיום התורה בכל פרט.

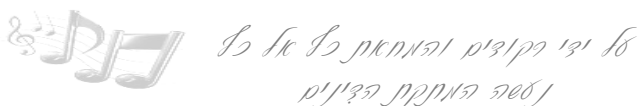
● "...אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים". אבי שבשמים, "מלכי ואלקי אליך אתפלל. ה' חקרתי ותדע, אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי מרחוק, ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה, כי אין מילה בלשוני הן ה' ידעת קלה, אחור וקדם צרתי ותשת עלי כפכה, פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה, אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח, אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך".
● רבונו של עולם, מלא רחמים, חושב מחשבות לבד ידח מנח, נדח, רחם עלינו למען שמך, וקבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ, בקש ברחמך צאן אובדות, צאן נדח ואין מקבץ. רבונו של עולם, "תעיתי כשה אובד בקש עבדך". רבונו של עולם, מר"ב עניי ועמלי ומר"ב עצם עוונותי ופשעי הרבים והעצומים בלי שיעור וערך ומספר, ומעצם בלבול דעתי מרובי הפגמים שפגמתי בעוונותי מעודי עד היום הזה, על-כן איני יכול לפתוח פי לדבר כלל, וקשה וכבד עלי מאד מאד לפרש שיחתי לפניך, וגם אי-אפשר לפרש כל שיחתי לפניך ככל אשר עם לבבי, כי צרות לבבי הרחיבו מאד, אשר לא יספיק הזמן לפרוטם, "כי רבות אנהותי ולבי דוי". אבל אף-על-פי-כן הציקנתי רוחי ועצור במלין לא אוכל, אמרתי אשיחה וירוח לי, אדברה ויעבר עלי מה, אולי אזכה עתה למצא הנקדה טובה השייך ללבי עתה באמת, שאזכה על-ידה לשוב אליך מעתה באמת. ואיך שהוא איך שהוא, איך שנפלנו וירדנו בגלות המר הזה למקומות שירדנו כל אחד לפי ירידתו, עם כל זה עדיין חובה עלינו על כל אחד ואחד, לחתור ולבקש ולחפש אחר אבדותינו הרבות והעצומות מאד בלי שיעור וערך, אשר אבדנו בגלגול זה ובגלגולים אחרים, על-ידי תאוותינו הרעות. אולי נזכה לעורר רחמים גדולים אצל בעל הרחמים המרחם על כל האובדים והנדחים, הגוזר בתורתו להשיב אבדות, אולי יש תקוה למצא איזה אבדה מאבדות נפשנו הרבים, אולי נזכה למצא מקצתם או כלם.

ואף-על-פי שאני בעצמי החייב מכל הצדדים, כי אבדתי לדעת מה שאבדתי, ובעוונותי הרבים מחמת תאוותי הרעות, הייתי כמו שוטה המאבד מה שנותנין לו. אף-על-פי-כן אולי אזכה ברחמך למצא עוד איזה נקדה טובה אמתיית שתוכל להתגבר על כל מה שאני צריך להתגבר, באפן שאזכה מעתה לשוב אליך באמת, ולחפש ולבקש ולמצא כל אבדותי ואבדת אחרים להשיבם כלם למקומם הראוי למקור שנחצבו משם, באפן שיתקנו כלם בתכלית התקון באמת כרצונך הטוב: (לקוטי תפילות ב' – מתוך תפילה מד)

ועיקר כח הבחירה היא על ידי שהשם יתברך העלים והסתיר רצונו בהסתרות והעלמות גדולות, ותלה הכל ברצון האדם, בחינת "והארץ נתן לבני אדם", היינו שהשם יתברך מסר הבחירה להאדם, ובדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. וכמו שיש כח באדם לשבר תאוותיו ולברר מרע ולעשות טוב, כמו כן יש לו כח להפך, לילך אחר שרירות לבו ולהתגבר ברצונות רעים כאלו, עד שכביכול כריח רצונו יתברך למלאת תאוותו ורצונו הרע. כמו שרואין שאחד נכסף מאד ברצון חזק לדבר שבקדשה, לנסע לארץ ישראל או להצדיק וכיוצא, ויש לו על זה מניעות רבות ועצומות, והוא כמעט מן הנמנע ולמעלה מדרך הטבע אף על פי כן יוכל להתגבר בחשק גדול כזה וברצונות וכסופים חזקים כל כך, עד שהשם יתברך עושה רצונו ומסבב עמו בדרכים נפלאים ובהשגחה נפלאה שלא כדרך הטבע, עד שזוכה להוציא מחשבתו הטובה מן הכח אל הפעל. אבל את זה לעמת זה עשה אלקים, שגם ההולך לדבר עברה, חס ושלוש, או לילך למרחקים לאבד נפשו לדעת, ללמד חכמות חיצוניות וכיוצא, ויש לו גם כן על זה מניעות רבות ועצומות, והוא כמעט מן הנמנע ואלא כדרך הטבע, רק הוא מתגבר ברשעותו ברצון חזק כזה, עד שהשם יתברך מסבב עמו כל כך עד שבא לשם, וכל זה מחמת גדל כח הבחירה, כי בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. אך החלוק וההפרש יכולין הכל להבין: כי זה האיש הכשר, כל יסוד כוונתו ורצונו בשביל התכלית האמתי הנצחי, לפרש מתאוות עולם הזה הכלה והנפסד ולעשות רצונו יתברך, שזה עיקר התכלית, והשם יתברך עושה עמו נפלאות למלאת רצונו, ואז בודאי אשרי לו בעולם הזה ובעולם הבא; וזה ההפך כל כוונתו ורצונו לתאוות עולם הזה ושרירות לבו הרע, ועל ידי זה יורד לבאר שחת ואחריתו עדי אבד.

וזהו גם כן מה שאמרו רבותינו ז"ל (בראשית רבה פרשה ג) אור אלו מעשיהם של צדיקים, חשך אלו מעשיהם של רשעים, ועדיין איני יודע באיזה מהם הוא חפץ, תלמוד לומר: וירא אלקים את האור כי טוב וכו'. היינו שהרשעים מהפכים חשך לאור ואור לחשך, שקר לאמת ואמת לשקר עד שאי אפשר לידע באיזה מהם ה' יתברך חפץ, לכן נאמר: וירא אלקים את האור כי טוב, ואמרו רבותינו ז"ל (שם) שראה שאין העולם כדאי להשתמש בו ועמד וגזנו לצדיקים לעתיד לבוא. היינו שמי שחפץ לידע הדרך באיזה מעשים ה' יתברך חפץ יתקרב לצדיקי אמת, כי אצלם נגזו האור הטוב וילך בדרכיהם להסתכל מעודו עד סופו, מבחרותו עד זקנותו, על תכליתו הנצחי ואז ידע האמת באיזה מהם חפץ ה' יתברך: ועיין בסנהדרין פרק ארבע מיתות (דף טה) מאמר רבותינו ז"ל: תניא יודורש אל המתים זה המרעיב עצמו וכו'. וכשהיה רבי עקיבא מגיע למקרא

לבי יקירי, החושב מחשבות עמוקות ותחבולות עצומות והקדיש את לבבו הרחב וכשרונוני הברוכים לגדל להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת, שהוא מחסה ומגן לנו בכל יום ובכל עת לדורות עולם לצנח אפילו בתוך כל מיני חשך והתרחקות שעובר על כל אחד בכל יום ובכל עת.

דע אחי, כי געגועיך וכסופיך הטובים להיטיב כל ימי חיך ולעזר לעם ישראל, גרמו שתזכה לידע ולהתקרב ולהתחבר להנחל נובע, ורק בעבור זה זכית להיות וכי... ה' יתברך יודע תעלומות לבבי כי אם אהבתך תוקד בלבי עד אין סוף, ויומם ולילה אני חושב מחשבות עליך על טובתך וישועתך האמתית בזה ובבא, ומתפלל ומתחנן שיאיר ה' בלבך אור האמת אור החדש, פלא הפלאות, אור האורות, הנורא ונשגב מאד, נחל נובע, אשר אתה חפץ בו ומשתוקק וחומד בכלות הנפש שיתגלה ויתפרסם בעולם, שעל-ידי זה יתקן כל העולם בתכלית השלמות.

ידיד לבי הנעים, הגדל והצומח מבררות מים חיים ממעיני הישועה הנובעים מהצדיק האמת שממרק ומצחצח העיניים של ישראל לראות הפתחים איך לצאת מהיכלות השקר והטמאה של המינות ואמונות כזביות, ולכנוס בהיכל הקדש של החכמה והשכל האמת, להכיר גדלת הבורא ולהתקרב אליו באמת.

אחי חביבי, חמדת לבבי, הוד לבי ונפשי, אינני יכול להזיז אהבתי ותשוקתי וגעגועי מאתך אפילו שעה אחת כי תלוי בזה דברים עליונים נעלמים ונוראים מאד שהם ישועת ישראל. גדל ובהירות אור נשמתך הגבוהה והעליונה נמשכה ממקור עליון לפדות ולגאל את ישראל.

עצמי ובשרי, שהקדיש את לבבו וכשרונוני הברוכים ואת כל חיותו לגדל ולהדר ולפרסם את שם הצדיק האמת היחיד בעולם העולה לעילא ולעילא על כל הצדיקים האמתיים המבחרים יחיד הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו לדורות עולם אפילו בתוך כל מיני חשך חשכות וההתרחקות העובר על כל אחד ואחד בדורותינו אלה האחרונים. לגדל ההתקשרות והאהבה האמתית שיש בינינו, איך אוכל לנתק עצמי ממך ולפרד מחשבתי מאתך ולשכח אותך חס ושלום, כי בני איש אחד אנחנו ומקשרים יחד בשרש מבחר האמת שהוא עיקר חיותנו גאלתנו ופדות נפשנו.

(ספר ימי מוהר"ת חלק ב' - סימן קעח-קפא)

סיפור ... ביום שלישי ערב יום כפור באנו לקושטנדינא הנקרא אצלנו סטנבול:

בקושטנדינא עמדנו על הספינה מיום שלישי ערב יום כפור אחר חצות עד יום שני, ראשון דסקות אחר סעדת שחרית כי בתחילה רצינו לשכר אותה הספינה עצמה שבאנו עמה לקושטנדינא (כפי הנראה כאן חסר גם כן מעט):

ביום ראשון דסקות עשה השם יתברך לנו נס, שפתאם בא הקפיטאן וגרש אותנו מספינתו אחר שכבר אכלנו סעדת שחרית, ולא קיימנו מצות אתרוג ולולב ומינינו ומכל-שכן מצות סכה והשם יתברך ברחמיו העצומים גלגל עמנו סבות לטובה שפתאם גרש אותנו ביום ראשון דסקות מהספינה, והכרחנו לילך אל העיר ותכף בבואנו אל הספר, ועדיין היו כל המטלטלים שלנו מנחים בחוף והלכנו עם כל האנשים לבקש אכסניא, ובתוך כך שאלתי היכן נמצא אתרוג והלכתי לשם וזכיתי בחסדיו הנפלאים לקיים מצות אתרוג ומיניו ביום ראשון דסקות הנזכר לעיל אחר חצות היום, אחר שכבר נתייאשנו כלנו מלברך על האתרוג וגם ר"ש כבד אותנו ביין ובמיני כסנין, והלכנו אל הסכה שבעלייתו, וברכנו לישב בסכה ושהחינו ואכלנו ושתינו בשמחה:

ומשם חזרנו לבקש אכסניא, ורקדתי מעט בדרך הלוכי שעשה עמנו השם יתברך נפלאות כאלה לזכות ביום ראשון דסקות לברך על האתרוג ועל הסכה אחרי שכבר נתייאשתי מזה לגמרי והאמנתי שמה ששמחנו בלילה שלפניו הוא ליל ראשון דסקות שהיינו שמחים אז מאד,

כח השמחה זכה אותנו במצות קדושות אלו, כי כל כוונתי אז בשעת השמחה היה לזכות על ידי השמחה והרקודין לקיים מצות אתרוג, וכן הוא ומה שעבר בימים אלו מערב יום כפור עד יום ראשון דסקות יש הרבה לספר ואיך היה מן הנמנע לקיים מצות קדושות אלו וכבר נתייאשנו מזה, וכמעט כמעט היינו אובדים חס ושלום לקיים מצוות יקרות אלו, בכל זה יש הרבה לספר ואם יסכים השם יתברך יבאר בזמן אחר בעזרת השם יתברך:

שיחות

(ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

אני תמיד דבוק וקשור לברסלב, ברוך השם.

אוי, מה אני, מה שאני סבלתי מברסלב, כולם - גדולים וקטנים, הראו באצבע: "אה, הנה ברסלב, זה ברסלבי".

ברוך השם אני קיבלתי, וזה מתנה, וזה מתנה כזה שאין כמותה. לא היה לי, אני למדתי ספרי ברסלב, והם כולם היו מתנגדים, והם שלחו אותי ואת הילדים שלי מהבית ספר. ברוך השם! אני הייתי חזק, גיבור חזק, ועמדתי כנגד גדולים, מפורסמים בעולם, וברוך השם הייתי יחיד ועמדתי כנגד כולם, והשם יתברך נתן לי מתנה, שהיה בירושלים, בחברון היה ישיבה, ורבי ישראל מורי, רבי ישראל הלפרין תכף נעשה קשר בינינו, ועמדתי כנגד כולם, וברוך השם עד היום אני רק ברסלב, ברוך השם... אין לי כוח לספר את זה, אבל יהיה זמן שאני אספר. הוא היה האמת של כל הגדולים, הוא היה כנגד כולם, הם לא יודעים, הם היו נגדו כלום, הרב אלפנדי ביקש אותם שיתנו לי לחם, רק בשביל הילדים שיתנו לחם, אמרו: "לא, זה לא בן ישיבה, הוא לומד ספרי ברסלב, אנחנו לא ניתן לו", אבל אף-על-פי-כן נתנו חצי לירה על שבת, חצי לירה, לא היה מספיק על לחם בשביל הילדים, היה לי עשרה ילדים...

רבו הקדוש גילה על זה, שהוא מרומז בתורה בפסוק בתנ"ך: "ניחל ניובע מ'קור חיכמה", וגם רבנו הקדוש מרומז בפסוק 'פשוט, כפול, משולש, מרובע', השם "נחמו" הוא ארבע אותיות, זה שם "הויה", השם יו"ד ק"ה ו"ו ק"ה גם כן ארבע אותיות, והוא מרומז בפסוק הזה: "ניחל ניובע מ'קור חיכמה", כל אלו שזוכים להתקרב לרבנו הקדוש, כל העולם רודפים אותם ומבזים אותם, אבל זה טובה גדולה, כי כל מה שהם סובלים בשביל האמת... אני בטבריה, עיר קטנה, הם היו בעלי גאוה, וחשבו שהם יכולים ללמוד, לא היה להם, לא חלק מרבנו הקדוש, לא ידעו אפילו תיבה אחת מרבנו הקדוש. ברוך השם, אני הייתי איש יחיד ועמדתי כנגד כל העולם.

רבו על עצמו, הוא אמר ככה: "אני ותלמידי רבי נתן, מצחקים מכל העולם", וגם יש שיחה מרבנו הקדוש, הוא אמר: "אני ניצחתי, אני גמרתי ואגמור", הוא בא לעולם לגלות האמת, שהתאוות לא כלום והכסף לא כלום, והוא זכה שכולם נפלו והתבטלו לגמרי כנגד כל דיבור שלו, כמו שרואים בה"סיפורי מעשיות", רואים כזאת בעולם: "ליקוטי תפילות" כזה, "סיפורי מעשיות" כאלה, יש עוד בעולם? ברוך השם, אני הייתי חזק כנגד כל העולם ולמדתי ספרי ברסלב, וברוך השם, אני ניצחתי כולם, רבו הקדוש אומר: "גמרתי ואגמור, ניצחתי ואנצח", רבו הקדוש, כי הוא בא לעולם לצאת מן העולם התאוות והכסף, אבל העולם היו מתגברים, אז רבו הקדוש אומר כאן: "ניצחתי ואנצח, גמרתי מכל העולם", הוא גמר, הוא לא השאיר כלום מהתאוות, כל העולם, כל החכמים, כל הגאונים, הוא ניצח אותם ואמר את זה: "אני גמרתי ואגמור, ניצחתי ואנצח", וברוך השם זכיתי להתקרב לרבנו הקדוש מתוך צער גדול ומתוך שברון לב, וברוך השם אני עמדתי כנגד האבא וכנגד האימא וכנגד כל העולם וכנגד הישיבה... אני הייתי יחיד כנגד כולם, אני הייתי הכי גרוע, הכי פשוט, וכולם היו לומדים גדולים, וברוך השם אני ניצחתי אותם, את כולם, עד היום... אתה יודע שהיה לי מכתב, אני פתחתי ספר ומצאתי מכתב...

אומן אומן ראש השנה

אחד אמר לפנינו (לפני רבנו הקדוש):

שהיה ניהא לו יותר, להיות אצלו על שבת תשובה,

ולא על ראש השנה. כי אין לו מקום לעמוד שם בבית המדרש.

וגם אין לו אכסניא טובה לאכול וללון. ומחמת זה, דעתו מבוכלל מאד,

ואינו יכול להתפלל בכוונה. על כן היה טוב לפנינו יותר, להיות אצלו בזמן אחר ולא בראש השנה.

השיב לו רבנו וזכרונו לברכה, בזה הלשון:

אם לאכול, אם שלא לאכול, אם לישן, אם שלא לישן,

אם להתפלל, אם שלא להתפלל

(היינו שלא להתפלל בכוונה כראוי)

אך ורק, שתהיו אצלי על

ראש השנה!

יהיה איך

שידיה:

רבו על עצמו, הוא אמר ככה: "אני ותלמידי רבי נתן, מצחקים מכל העולם", וגם יש שיחה מרבנו הקדוש, הוא אמר: "אני ניצחתי, אני גמרתי ואגמור", הוא בא לעולם לגלות האמת, שהתאוות לא כלום והכסף לא כלום, והוא זכה שכולם נפלו והתבטלו לגמרי כנגד כל דיבור שלו, כמו שרואים בה"סיפורי מעשיות", רואים כזאת בעולם: "ליקוטי תפילות" כזה, "סיפורי מעשיות" כאלה, יש עוד בעולם? ברוך השם, אני הייתי חזק כנגד כל העולם ולמדתי ספרי ברסלב, וברוך השם, אני ניצחתי כולם, רבו הקדוש אומר: "גמרתי ואגמור, ניצחתי ואנצח", רבו הקדוש, כי הוא בא לעולם לצאת מן העולם התאוות והכסף, אבל העולם היו מתגברים, אז רבו הקדוש אומר כאן: "ניצחתי ואנצח, גמרתי מכל העולם", הוא גמר, הוא לא השאיר כלום מהתאוות, כל העולם, כל החכמים, כל הגאונים, הוא ניצח אותם ואמר את זה: "אני גמרתי ואגמור, ניצחתי ואנצח", וברוך השם זכיתי להתקרב לרבנו הקדוש מתוך צער גדול ומתוך שברון לב, וברוך השם אני עמדתי כנגד האבא וכנגד האימא וכנגד כל העולם וכנגד הישיבה... אני הייתי יחיד כנגד כולם, אני הייתי הכי גרוע, הכי פשוט, וכולם היו לומדים גדולים, וברוך השם אני ניצחתי אותם, את כולם, עד היום... אתה יודע שהיה לי מכתב, אני פתחתי ספר ומצאתי מכתב...

מערכת
054-8484486 / 054-8429006
ת.ד. 220 כוכב יעקב 90622
תרומות בדואר, חשבון 89-2255-7
הורדת הדפסת עלונים (ארכיון)
www.nanach.org/parsha
אימייל - מני חיים
Shabat.Breslev@gmail.com
שידורי מצוה
(13: 00-15: 00) 02-5824048